

HRVATSKI SABOR

KLASA: 015-02/26-01/2

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 10. srpnja 2026.

Hs*NP 015-02/26-01/2*65-26-2*Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 33. stavka 1. podstavka 3., a u vezi s odredbama članaka 164. i 214. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog rezolucije o osnaživanju političkoga položaja Hrvata u Bosni i Hercegovini***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika Domovinskog pokreta, aktom od 10. srpnja 2026. godine.

Za svoga predstavnika, koji će u njegovo ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Klub je odredio Ivana Penavu, zastupnika u Hrvatskom saboru.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

HRVATSKI SABOR
Klub Domovinskog pokreta

Zagreb, 10. srpnja 2026.

Hs**NI**015-02/26-01/2*6533-15-26-1**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB

Priloga:	10 -07- 2026
015-02/26-01/2	65
6533-15-26-1	2 -

PREDSJEDNIK
HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog *Rezolucije o osnaživanju političkoga položaja Hrvata u Bosni i Hercegovini*

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10., 5/14. – Odluka Ustavnog suda broj: SuP-O-1/2014. od 14. siječnja 2014.) i članka 159. i 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18. i 53/20.), podnosim prijedlog *Rezolucije o osnaživanju političkoga položaja Hrvata u Bosni i Hercegovini*.

Navedeni prijedlog Hrvatskome saboru obrazložiti će potpredsjednik Hrvatskoga sabora Ivan Penava.

PREDSJEDNIK KLUBA

Ivica Kukavica

Prijedlog *Rezolucije o osnaživanju političkoga položaja Hrvata u Bosni i Hercegovini*

Uvažavajući:

odredbe Ustava Republike Hrvatske koje utvrđuju da se „dijelovima hrvatskoga naroda u drugim državama jamči osobita skrb i zaštita Republike Hrvatske“.¹

Podsjećajući na snažnu potporu hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini njezinoj neovisnosti, koja se očitovala na referendumu „za suverenu i nezavisnu Bosnu i Hercegovinu, državu ravnopravnih građana, naroda Bosne i Hercegovine – Muslimana, Srba, Hrvata i pripadnika drugih naroda koji u njoj žive“;

Imajući na umu da je Republika Hrvatska bila među prvim državama koje su priznale neovisnost Bosne i Hercegovine, već 7. travnja 1992., da je 21. srpnja 1992. sklopila Sporazum o prijateljstvu te da je bila prva država koja je otvorila veleposlanstvo u opkoljenom Sarajevu;

Uzimajući u obzir povijesne okolnosti koje su, uslijed početka agresije na većinski hrvatske krajeve u Bosni i Hercegovini u jesen 1991., dovele 18. studenoga 1991. do odluke Hrvata u Bosni i Hercegovini o uspostavi Hrvatske zajednice Herceg-Bosne kao institucionalnog okvira hrvatskog naroda za samoobranu unutar Bosne i Hercegovine;

Podsjećajući na to da je Hrvatska zajednica Herceg-Bosne preoblikovana u Hrvatsku Republiku Herceg-Bosnu 28. kolovoza 1993. ne bi li se prilagodila predloženom međunarodnom mirovnom planu Owen–Stoltenberg o preustroju Bosne i Hercegovine u „Uniju triju republika“, unutar međunarodno priznatih granica Bosne i Hercegovine;

Konstatirajući da su 18. ožujka 1994. sklopljeni Washingtonski sporazumi, koji su obuhvaćali Okvirni sporazum o konfederalnim vezama između Republike Hrvatske i buduće hrvatsko-bošnjačke federacije u Bosni i Hercegovini², te Nacrt ustava federacije Hrvata i Bošnjaka u Bosni i Hercegovini³, čime je uspostavljena Federacija Bosne i Hercegovine na teritoriju s većinskim hrvatskim i bošnjačkim stanovništvom;

Uzimajući u obzir da je Hrvatska Republika Herceg-Bosna ustavno-pravno integrirana u Federaciju Bosne i Hercegovine nakon što su, uslijed donošenja Ustava Federacije BiH, 30. ožujka 1994., ovlasti njezine Vlade postupno prenesene na Vladu Federacije BiH, što je dovršeno njezinim samoukinućem 14. kolovoza 1996.

Podsjećajući na ulogu Hrvatskoga vijeća obrane i Hrvatske vojske u obrani hrvatskoga naroda i oslobađanju okupiranih područja Bosne i Hercegovine te u uspostavi vojne ravnoteže, osobito u operacijama Ljeto 95, Maestral i Južni potez provedenih na temelju Splitske deklaracije o zajedničkoj obrani, koju su na poziv vlasti Bosne i Hercegovine, 22. srpnja 1995. potpisali hrvatski predsjednik Franjo Tuđman i predsjednik Predsjedništva Bosne i

¹ Članak 10. stavak 2. Ustava Republike Hrvatske.

² Potpisali su ga predsjednik Republike Hrvatske Franjo Tuđman i predsjednik Predsjedništva Bosne i Hercegovine Alija Izetbegović.

³ Potpisali su ga premijer Bosne i Hercegovine Haris Silajdžić i predsjednik Predsjedničkog vijeća Hrvatske Republike Herceg-Bosne Krešimir Zubak.

Hercegovine Alija Izetbegović, i koje su nakon niza neuspješnih mirovnih inicijativa pod pokroviteljstvom međunarodne zajednice, pridonijele stvaranju preduvjeta za sklapanje Općega okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini (dalje: Daytonski sporazum);

Uzimajući u obzir da je, kao supotpisnica Washingtonskoga sporazuma i Daytonskoga sporazuma, Republika Hrvatska, prema međunarodnom pravu, dužna poštovati odredbe tih sporazuma te zalagati se za njihovu dosljednu provedbu;

Ukazujući na odluke bivših međunarodnih predstavnika koje su narušile ravnopravnost Hrvata u Bosni i Hercegovini kao konstitutivnog naroda, odstupajući od Washingtonskoga i Daytonskoga sporazuma;

Pozdravljajući napore Vlade Republike Hrvatske koji su doveli do dodjeljivanja kandidacijskoga statusa Bosni i Hercegovini 15. prosinca 2022.;

Ističući da je prema Strateškom kompasu Europske unije od 21. ožujka 2022. „od osobitoga interesa poduprijeti suverenitet, jedinstvo i teritorijalni integritet Bosne i Hercegovine, utemeljene na načelima jednakosti i nediskriminacije svih građana i konstitutivnih naroda“⁴;

Vodeći se rezolucijama Europskoga parlamenta kojima se poziva da se uzmu u obzir „načela federalizma, decentralizacije i legitimnoga zastupanja, kako bi se zajamčilo da se svi građani mogu kandidirati, da mogu biti izabrani i da mogu obnašati funkcije na svim političkim razinama pod jednakim uvjetima“⁵ i koje ponavljaju da izborni sustav mora „pružiti mogućnost svim trima konstitutivnim narodima i svim ostalim građanima da slobodno i autonomno izabiru svoje zakonite političke predstavnike institucija i vlasti“⁶ u Bosni i Hercegovini;

Ističući potrebu provedbe presuda Europskoga suda za ljudska prava, odluke U-23/14 Ustavnoga suda Bosne i Hercegovine od 1. prosinca 2016. o legitimnom političkom predstavljanju na svim administrativno-političkim razinama te usklađivanja ustavnoga poretka Bosne i Hercegovine s europskom pravnom stečevinom;

Ističući da je Europski sud za ljudska prava u svojim presudama „prihvatio da izborni sustav koji nameće teritorijalnu povezanost između birača i njihovih izabranih predstavnika slijedi legitiman cilj koji je spojiv s načelom vladavine prava i općim ciljevima Konvencije“;⁷

Podsjećajući na stavove Europske komisije za demokraciju putem prava Vijeća Europe (Venecijanska komisija) iz 2021. i 2022. godine u okviru pokušaja izborne i ustavne reforme

⁴ Europska služba za vanjsko djelovanje, Strateški kompas za sigurnost i obranu: za Europsku uniju koja štiti svoje građane, vrijednosti i interese te doprinosi međunarodnom miru i sigurnosti (Bruxelles: Europska unija, 2022), stranica 19.

⁵ Rezolucija Europskoga parlamenta od 30. travnja 2015. o izvješću o napretku Bosne i Hercegovine za 2014. (2014/2952(RSP)), stavak 7.

⁶ Rezolucija Europskoga parlamenta od 14. travnja 2016. o izvješću o Bosni i Hercegovini za 2015. (2015/2897(RSP)), stavak 26.

⁷ Europski sud za ljudska prava (Veliko vijeće), Kovačević protiv Bosne i Hercegovine, zahtjev br. 43651/22, presuda, stavak 203.

kojom bi se uspostavio politički sustav koji uzima u obzir izbor na područjima u kojima Hrvati u Bosni i Hercegovini čine većinu ili su značajno zastupljeni;

Konstatirajući da su izmjene Izbornoga zakona Bosne i Hercegovine, donesene na temelju Mostarskog sporazuma od 17. lipnja 2020., u dijelu izbornih pravila za Grad Mostar, osigurale legitimno predstavljanje konstitutivnih naroda;

Podsjećajući na međunarodno verificiran i sveobuhvatan prijedlog izmjena Izbornog zakona Bosne i Hercegovine koji je u siječnju 2022. na pregovorima u Neumu predložio Hrvatski narodni sabor, i koji je otklanjao sve vrste diskriminacija u izbornim procesima;

Žaleći da pojedini vodeći politički predstavnici u Bosni i Hercegovini sustavno odbacuju mogućnost dogovora o izmjenama izbornoga sustava i ustavnih reformi kojima bi se osigurala politička ravnopravnost Hrvata s ostalim konstitutivnim narodima u Bosni i Hercegovini;

Pozdravljajući to da pojedini bošnjački politički predstavnici, u javnim istupima, izražavaju spremnost da podrže rješenja koja bi ponovno osigurala punu jednakopravnost hrvatskoga naroda u Bosni i Hercegovini.

Hrvatski sabor na sjednici održanoj donosi

REZOLUCIJU O OSNAŽIVANJU POLITIČKOGA POLOŽAJA HRVATA U BOSNI I HERCEGOVINI

1. Hrvatski sabor ocjenjuje da, u postojećim ustavnim okvirima i političkim okolnostima, hrvatski narod u Bosni i Hercegovini ne ostvaruje u potpunosti svoju ustavom zajamčenu konstitutivnost niti se može smatrati u potpunosti jednakopravnim s ostala dva konstitutivna naroda, što to pitanje čini predmetom legitimnoga interesa Republike Hrvatske.
2. Hrvatski sabor poziva Vladu Republike Hrvatske na nastavak pružanja političke, projektne i financijske potpore obrazovnim, zdravstvenim, kulturnim, vjerskim i medijskim institucijama hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini radi osnaživanja Hrvata u Bosni i Hercegovini, u skladu s Deklaracijom Hrvatskog sabora o položaju hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini iz 2018. (NN118/2018).

3. Hrvatski sabor poziva Vladu Republike Hrvatske na nastavak pružanja potpore ostvarivanju potpune političke ravnopravnosti Hrvata u Bosni i Hercegovini u okviru reforme političkoga sustava kojom bi se osigurali poštenu izbore, na kojima bi svaki konstitutivni narod imao mogućnost birati svoje legitimne predstavnike. Hrvatski sabor pritom podržava izborne modele koje predlažu legitimni predstavnici hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini, kojima bi se osigurala legitimna politička zastupljenost Hrvata, uključujući prijedlog o uspostavi zasebne izborne jedinice za izbor hrvatskog člana Predsjedništva BiH.
4. Hrvatski sabor poziva Vladu Republike Hrvatske da, u skladu s hrvatskim nacionalnim interesima, nastavi aktivno podupirati Bosnu i Hercegovinu na njezinu europskom putu te da nastavi dijeliti svoja iskustva i znanja kako bi pospješila provedbu reformi, čuvajući pritom višenacionalni karakter zemlje s ciljem trajnog osiguravanja političke ravnopravnosti Hrvata u Bosni i Hercegovini, u skladu s načelima federalizma, jednakosti i nediskriminacije.
5. Hrvatski sabor poziva Vladu Republike Hrvatske na korištenje svih raspoloživih političkih, pravnih i diplomatskih mehanizama u Europskoj uniji i međunarodnim organizacijama kako bi se zaštitili interesi Hrvata u Bosni i Hercegovini.
6. Hrvatski sabor s osobitom pozornošću prati izborne procese u Bosni i Hercegovini te pritom osuđuje otvorene pozive na izborni inženjering radi preglasavanja Hrvata pri izboru hrvatskoga člana Predsjedništva Bosne i Hercegovine, izaslanika u domovima naroda te drugim tijelima.
7. Hrvatski sabor potiče pripadnike hrvatskog naroda koji imaju državljanstvo Bosne i Hercegovine da ostvare svoje biračko pravo u Bosni i Hercegovini na predstojećim općim izborima (4. listopada 2026.) kako bi izrazili svoju političku volju radi ostvarivanja svoje legitimne zastupljenosti.
8. Hrvatski sabor poziva sve državne institucije Republike Hrvatske na nastavak suradnje s Hrvatskim narodnim saborom Bosne i Hercegovine i podrške njegovu radu.
9. Hrvatski sabor poziva na nastavak suradnje s Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine – Zastupničkim domom i Domom naroda – kao i s ostalim institucijama uključenim u međuparlamentarni oblik suradnje, koji se ostvaruju kroz parlamentarne odbore, skupine prijateljstva kao i kroz sva ostala tijela i oblike parlamentarne suradnje.

OBRAZLOŽENJE

Republika Hrvatska kao potpisnica Washingtonskog i Daytonskog mirovnog sporazuma koja prema članku 10. Ustava Republike Hrvatske vodi osobitu skrb o Hrvatima izvan Republike Hrvatske, ima legitimno pravo i odgovornost voditi brigu o političkom položaju hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini. Ovom Rezolucijom Hrvatski sabor potvrđuje svoju opredijeljenost zaštititi načela jednakopravnosti konstitutivnih naroda, poštovanju Daytonskog mirovnog sporazuma, europskoj perspektivi Bosne i Hercegovine te jačanju političkoga položaja hrvatskog naroda kao jednoga od triju konstitutivnih naroda. Rezolucija ne zadire u unutarnje uređenje Bosne i Hercegovine niti predlaže rješenja protivna njezinu suverenitetu i teritorijalnom integritetu, već predstavlja politički akt Hrvatskog sabora kojim se potvrđuje trajna potpora legitimnom političkom predstavljanju načelima federalizma i nediskriminacije, nastavku reformskih procesa i daljnjem razvoju dobrosusjedskih odnosa između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Donošenjem ove rezolucije Hrvatski sabor potvrđuje posvećenost Republike Hrvatske napretku Bosne i Hercegovine utemeljenom na zaštiti prava hrvatskog naroda, potpori europskome putu Bosne i Hercegovine, jačanju njezine stabilnosti te razvoju partnerskih odnosa dviju država.

Slijedom navedenoga predlaže se Hrvatskome saboru donošenje Rezolucije o osnaživanju političkoga položaja Hrvata u Bosni i Hercegovini.